

Dečja glava

Sinonimi:

Bubikopf 2

Sorta je k nam prišla pred drugo svetovno vojno. Hitro se je uveljavila in razširila po vsej Evropi, saj je veljala za odlično poletno oz. jesensko endivijo, ki je ni potrebno beliti. Marsikje je sorta, ki so jo sprva imenovali Bubikopf, dobila lokalno ime in je danes znana pod različnimi sinonimi. Pri nas se je sčasoma uveljavilo ime Dečja glava, ki je neposredni prevod prvotnega imena. C. Jeglič jo je v svoji knjigi Pridelujmo več dobre zelenjadi (1941) imenoval kar Bubi, o njej pa je zapisal: *»Pri tej novejši eskariolki z lepimi glavami se tudi zunanji listi gubajo nad osrčje, sadiš jo lahko nekoliko gostejše. Okusna in izvrstna za zgodnejšo porabo, za zimo je pa manj trpežna.«* Ta udomačena tuja sorta je bila v Sortno listo Jugoslavije, v takratni Seznam domačih in udomačenih sort kmetijskih rastlin, ki so upravičeno v pridelavi, prvič vpisana že ob sami vzpostavitvi le-te leta 1967 vendar je bila kasneje (ob vstopu Slovenije v EU) zato, ker ni imela opravljenega preverjanja RIN, iz Sortne liste izbrisana in nato, po uspešno opravljenem preverjanju skladnosti s sorto Bubikopf 2 je bila leta 2016 Semenarna Ljubljana ponovno vpisana kot vzdrževalec.

Sorta v tipu eskariolke, rastline so srednje velike. Zunanji listi so srednje zeleni, gladki, razmeroma veliki, na robu nekoliko narezani in nakodrani. Rastejo pol pokončno in se vihajo proti sredini. Srčni listi so rumeni, prav tako široki, brez peclja in pokončne rasti. Tudi srčni listi se vihajo nekoliko navznoter tako da tvorijo navidezno glavico. Rozeta je zgoščena in kopasta (zunanji in srčni listi so enako visoki). Ker je rozeta zgoščena in listi obrnjeni nekoliko navznoter, so srčni listi, ko rastline dosežejo tehnološko zrelost, dobro obeljeni.

Dečja glava je pozno poletna in jesenska sorta, dozoreva srednje zgodaj. Največje pridelke dosežemo ob pozno poletni in zgodnje jesenski pridelavi, ko rozete lahko tehtajo 500 g, ob redkejšem sklopu pa tudi več. V spomladanskem terminu jo lahko gojimo le, če temperature niso nižje od 18 °C, saj v primeru, da je izpostavljena nižjim temperaturam, uide v cvet – spomladi jo torej lahko pridelujemo le v zaščitenih prostorih. Sorta dobro prenaša visoke temperature vendar pa je razmeroma občutljiva na mraz, zato ni primerna za gojenje v pozno jesenskem terminu. Tudi obstojnost v skladišču je srednja do slaba. Zato je to sorta, ko se enkrat srčni listi dovolj zgostijo, najbolje čim prej porabiti.

Sorta za transport ni preveč občutljiva, pomembno je, da rozet pred uporabo ne razpiramo in pustimo srčne liste zaščitene in nepoškodovane. Ravno ti, mehki in krhki srčni listi, ki v primerjavi z zelenimi zunanjimi nekoliko tršimi listi tudi manj grenijo, so namreč najokusnejši.